

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 2. Quædam Deus creavit in mundo, quæ quibusdam licet sint nocumento, porro sunt aliis emolumento, vt dæmones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

desere, illum exordice vexari; paupertie alterum opprimi, Stagyrium à dæmone possideri, di-
visque consenti: torqueri cruciatibus? Non hoc
in malum eedi: ait sanctus, at in bonum, hinc e-
nim nobis insuata: prodeunt utilitates.

§.2. *Quidam Deus creavit in mundo, que qui-
busdam licet sine nocumento, porro sunt alijs
emolumento, ut dæmones.*

commodum eliciamus: & patet omnibus, quod
nobis servant utilitati quæ tibi noxia conquete-
ris igni, aqua, ferrum, sensus corporis, sine illis,
quippe constat vitam humanam transigere posse
neminem.

Infer D. Chrysof. idem ego assero de diabo-
lo, qui licet sit multis ut ignis consumens, & ta-
lis esse possit corpori tuo & animæ: si minus li-
cet sit malitia rapidissimis, quo multi male pro-
vidi demerguntur; leo licet sit fœvissimus, qui
prope si finita deuolet; & teste Hieremia: *Hi
malus uniuersæ terræ*, ut de eo hoc interpreta-
tur D. August. cuius licet nequitia sit, ut gladius
anceps multorum homicidâ; & venenum pias-
sentissimum, quo totum genus infectum hum-
anum corrumpit irremediabiliter: ex eo nihilominus
nobis prodesse potest ad meritum, & ex datus per-
uersa sua voluntate nobis occasione coronas
licet promereri semper iterat. Ipse sibi malus est,
mala quoque, quæ nos persequitur malitia sua,
sibi est causa perditionis; nobis autem, si tan-
tummodo velimus, diuina adiutrice gratia, sca-
lam erigit, quæ ad gloriæ celestis altissimam
secundam subigium, æternaque bona posside-
amus. Ansam nobis exhibet clarissimis victorijs,
coronis illustissimis, regno Dei, quod sine
illo, nemo sibi persuadeat, posse se obti-
nere.

Si nequitia ignis Satanice te consumat, cum
vilis sis palea, serenumque languidum, & aridum,
D. tamen Paulo, qui aurum erat purissimum (a)
fuit testum quo splendor virtutum eius clarissi-
mam sui ipsi perfectionem: Deo ipso consti-
tante. Si iudam ut leo ferocissimus discipulifuit,
& æternum perdidit traditorem, D. Antonij,
qui Samsonem celesti robore longe superabat,
subiectus contemuit, in quem brachij sui for-
titudinem, diuinaque gratia ostendit adiuto-
rium: Numquam enim tot illustribus in terra
fulsisset Antonius melius victorijs, nec glo-
riosis, & immarcescibilibus in celo coronis
radiasset triumphator: si non tantæ tanque
effragans diaboli malitiæ illis occasio em præ-
buisent: ut laud D. Gregorius disputat; sup. l. 3. d. 10.
posita illa toties repetita prepositione: *Sine la-
c. 1. in fe-
bore certaminis, non est palma victoria.* Si Caino nec
fuit visus quem brachijs ferocis compressu inu-
ditæ, porro Iob medium fuit, quo declarauit,
quod, ut alter David, visos præbesceret, & quo
pectoris Iob demonstrabat fortitudinem. Quod
si quibusdam sit ratio naufragij, alijs è con-
tra plurimum meritorem; & in celo coro-
natum

17

L

Cur Deus
non nocu-
ta crea-
rentur.
de la to-
quale.

Omnia

17

17

(a) De
vitate y
quatro
quilates.

D. CHR.
sup. l. 3. d. 10.

Sine la-
c. 1. in fe-
bore certaminis, non est palma victoria.

Si Caino nec
fuit visus quem brachijs ferocis compressu inu-
ditæ, porro Iob medium fuit, quo declarauit,
quod, ut alter David, visos præbesceret, & quo
pectoris Iob demonstrabat fortitudinem. Quod
si quibusdam sit ratio naufragij, alijs è con-
tra plurimum meritorem; & in celo coro-
natum

D. CHR. *narum seruit occasio. Diabolus (audite Chrysol.) sibi ipse non nobis est malus, nos enim si velimus plurima commoda per illum, perque illius nequicias consequimur. illo etiam inuito ac veniente:*

D. AMB. *Sis ille semper malus (audite D. Ambros.) ut sit bonus Deus sepe qui malitiam eius nobis in gratiam conuertit. Bona sunt innumera, quæ Dei*

lecti de hoc referunt inimico, quæ ut nobis consequamur, illum Deus in hoc consentit esse mundo, locum cedit, dat potestatem, qua nos inimicus torquat, tentet verus, inquit et circumiens, ferox oppugnet, exterreat horribilis.

T. 1. 1. 6. *Quæ omnia suscipi & depromptis ex sacris litteris prosequemur alijs argumentis.*

§. 3. *Posuit Deus in hoc mundo demones, quo nos confringat ad se recurrere, hoc quoque tantum illi possunt, quod illi facere ipse permittit.*

5. **M**odo tantummodo bona illa consideremus, quæ D. Chrysostr. enumerat. Sit autem illud primum, nos perpetuæ consecrate vigilie sic ut dormiamus numquam, ad Deum confugiamus semper auxilium postulantes, quo nobis succurreret, nos defendat, & sic semper habeamus illum nobiscum, & proximū nobis à quo nullo tempore separemur: *Quomodo ex illo proficimus? Dum illius insidias metuimus, vigilamus sobrijs in orationibus, &c. ad Deum curramus, sicut pueri cum in uas aspiciunt, ad matrem, &c. Diligit pater filium ut pupillam oculi blanditijs ad se puerum allicit, tenuit puer, & alio diuertit quid pater? Larvas excitat & mōmōs, qui strepitum moueant quo puer terretur, totus hinc contremiscens ad vmbra, brachiaque recurrit patris ab illo protegendus, nec his præsumit longius excedere. Deus pater nosster est, maiori nobis afficitur dilectione, quam vnquam pater cuiuslibet vnicuique filio. Vocat nos,*

D. CHR. *secum nos amat detinere: Venite ad me omnes, &c. Delicia mea esse cum filijs hominum. Quis-*

que suas ingrediatur hic illi que vias, suis intentus volupratibus. In hunc finem diabolos voluit esse in hoc mundo, terribiles, feroces, qui nos terreat horrore concutiant, & consuetudo per hunc, modo illum distentent, & figuris nobis appareant adeo monstruosis, & horrendis, ut dum illos vel semel tantum D. Catharina virgo

L. Dialog. Senensis conspexisset, ingentē sateretur, (ut do-

Tract. 1. munica præteritā diximus) quod si nullus alius

Matt. 11. *&c. Delicia mea esse cum filijs hominum. Quis-*

que suas ingrediatur hic illi que vias, suis intentus volupratibus. In hunc finem diabolos voluit esse in hoc mundo, terribiles, feroces, qui nos terreat horrore concutiant, & consuetudo per hunc, modo illum distentent, & figuris nobis appareant adeo monstruosis, & horrendis, ut dum illos vel semel tantum D. Catharina virgo

L. Dialog. Senensis conspexisset, ingentē sateretur, (ut do-

Tract. 1. munica præteritā diximus) quod si nullus alius

38.

pateret fugiendi locus, quàm fornax ardenti-
ma, qualis illa Babylonica, in illam se præcipi-
tem daret, licet vique ad extremum indicij die
arsuram, & minus illa terretur, quàm horribi-
li illo diabolico phantasmate; quo timore
perculsi veloces accurramus, & pyllini patris
nostri queramus protectionem, territi cum
Daude iuclemus: *Sus vmbra alatum suorum protege me, in fuisse impiorum, qui me afflic-
xerunt.*

Hoc nos Christus docuit (docente D. Cyprii) *Laborem illam componens orationem, quæ dicitur Dominum
singulis Patrem cælestem inuocamus, decrebit,
dicemus: Pater noster, qui es &c. Et ne nos indu-
cas in tentationē, sed libera nos à malo. Per malum*

*intelligit ipse diabolum, & communis est hæc
Sætorum Patrum Chrysostr. P. Chrylog. Tertul-
Grego. Nyssen. & Tertulliani sententia: quos ci-
tauimus: quinimo & ipse Christus huius est au-
ctor interpretationis in parabola de seminante:*

*quod enim vno dicit Evangelista narrante: Venit
malus & rapit quod seminatū est. Alio dicit
Venit diabolus, & tollit verbum de corde eorum.*

Pater autem ratio: qui enim nomen mali mere-
tur absolute, diabolus est. Hoc igitur Deus in-
uenit, ut ad patrem confugiamus supplices, ille nos
nos à malo liberet, à diabolo territos tueatur, ea
namque voluntate eū hoc in mundo circum-
ire patitur, quo nos confringat diuinum à
Patre cælesti implorare subsidij & ad eius nos
protectionis vmbra recipere defendendos.

Hoc nos voluit magister, ait Cyprian. errore li-
berare, quo Gentiles in sui dæmonum non vulga-
re tenebantur. Eorum plurimi videbant, dæ-
monum quo per dæmonem afficiebantur, qua
de causa illum & timebant, & vltro se sub-
mittebant, & instantius exorabant, ne ab il-
lo dæmonum aliquod paterentur, vnde tem-
pla erigebant, aëria dedicabant, sacrificia
& victimas immolabant, quibus illem & placarent,
& sibi possent habere propitium: Ea quo-
que ratione moti, dæmonis per omnia & in om-
nibus petitionibus annuebant, eo usque obedientes,
ut priorum homicidæ filij eorum
per ignem offerrent gratissimum holocaustum.
Plangite factos: quàm parum sciebant, quod il-
lis expediret esse faciendum. Nequaquam ad
dæmonem recurrendum, qui malitia peritiam,
nullis eorum precibus, eruentissimis nullis fi-
liorum holocaustis factus benignior, vel ap-
pitem de peruersa sua remittebat nocendi volun-
tate: eam semper flagrat nocendi libidinis,
& contra illos ingratus assurgit ferocior, quos
in